

Νίκη Μουττωτού

Μνήμες Καρδιάς

iWrite

μ υ θ ι σ τ ό ρ η μ α

ΣΠΙΤΙ
ΤΗΣ
ΚΥΠΡΟΥ
Μορφωτικό Γραφείο Κυπριακής Προσέλευσης

Το Σπίτι της Κύπρου
και οι Εκδόσεις iWrite
σας προσκαλούν
τη Δευτέρα 27 Μαΐου 2024
και ώρα 19:00
στην παρουσίαση του βιβλίου
της Νίκης Κ. Μουττωτού

Μνήμες Καρδιάς

Για το βιβλίο θα μιλήσουν:
Κωνσταντίνος Διούφας, Αντιστράτηγος ε.α.
Δημήτρης Κατσαρός
και η συγγραφέας Νίκη Κ. Μουττωτού

Σύνδεσμος παρακολούθησης:
<https://diavlos.gmnet.gr/room/1607?eventid=16257>

Επιμέλεια εκδήλωσης: Τάκης Βούλας

Η Νίκη Μουττώτου γεννήθηκε το 1968 στην όμορφη κωμόπολη της Λύσης «*ες γην εναλίαν Κύπρον*». Σπούδασε κτηνιατρική στο Α.Π.Θ. και έκανε διδακτορικές σπουδές στην Κτηνιατρική Επιδημιολογία στο Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ Ηνωμένου Βασιλείου. Ασκεί το επάγγελμα του κτηνίατρου στην Εύβοια. Έχει πλήθος επιστημονικών εκδόσεων σε διεθνή περιοδικά στο ενεργητικό της. Γράφει από νεαρή ηλικία και έχει βραβευτεί σε διαγωνισμούς λογοτεχνικών κειμένων και ποίησης στα μαθητικά της χρόνια. Οι «*Μνήμες Καρδιάς*» είναι η μαρτυρία η δική της, και της οικογένειάς της, στον ξεριζωμό της τουρκικής εισβολής του 1974. Η τουρκική κατοχή δεν άφησε μόνο τη διαχωριστική «*πράσινη*» γραμμή να διχάζει τη μοναδική πρωτεύουσα του κόσμου στα δύο, αλλά χάραξε και πολλές γραμμές απόθμενες στις ψυχές των ανθρώπων. Κι αυτό επιδιώκει να μεταφέρει στο βιβλίο της.

Μέσα από το δράμα της προσφυγιάς και του ξεριζωμού, εκεί που οι ζωές γκρεμίζονται, οι αξιοπρέπειες ποδοπατούνται και οι ψυχές τραυματίζονται ανεπανόρθωτα, βρίσκεται η δύναμη της αγάπης ενός πιστού φίλου, ενός νεανικού έρωτα, ενός ονειρου που γίνεται στήριγμα, κινητήριος δύναμη και φάρμακο για κάθε πληγή. Όσο «είμαστε με τους ζωντανούς», έχουμε δίπλα μας την οικογένειά μας και πίστη στο Θεό, όσες φορές κι αν πέσουμε, θα ξανασηκωθούμε.

Ημασταν με τους ζωντανούς!

*Είναι και κάποιοι άνθρωποι που γεννιούνται
μέσα απ' τη στάχτη τους
γιατί τρέφονται με το τίποτα.
Που το τίποτα το κάνουν κάτι.
Και το κάτι, αρκετό.
Όχι πολύ, απλά αρκετό.
Αυτό ακριβώς που χρειάζονται
για να επιβιώσουν
με αξιοπρέπεια και ισορροπία.
Με τέτοιους ανθρώπους μου έταξε
η ζωή να ζήσω.
Κοίτα με!*

*Λες κι ήρθα κι έγινα ένας ολόιδιος με δαύτους...
Αυτή την τύχη θα την πω «δώρο θείο»...
Τι άλλο να την πω, δεν ξέρω...*